

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีกระบวนการหลาย ๆ รูปแบบเป็นองค์ประกอบในการพัฒนา ปรับปรุง ส่งเสริมและสนับสนุน ทำให้ประชาชนได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม กล่าวคือ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง มีจิตใจที่เวิรียบพร้อมไปด้วย คุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะและรู้ถ้อย ถอดมันในความสามัคคี มีระเบียบวินัย รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ไม่เอาตัวเอาเปรียบผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ แห่งสภาวะสังคมได้เป็นอย่างดี เป็นต้น จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่ากีฬานั้นเป็นสิ่งที่ มีประโยชน์อย่างมากซึ่งในปัจจุบันมีกีฬาหลายชนิดที่ได้รับความนิยม เช่น บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล กรีฑา วอลเลย์บอล เทนนิส มวย ฮูโด แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และกีฬาอื่น ๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งล้วนแต่เป็นกีฬาที่ให้ประโยชน์ต่อผู้เล่นรวมทั้งผู้ชมอีกด้วย ในบรรดากีฬาต่าง ๆ ดังที่ กล่าวมาแล้วนั้นกีฬาฟุตบอลนับว่าเป็นกีฬาที่คนส่วนใหญ่นิยมกันมาก มีการจัดการแข่งขันกันทุก ระดับ ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่ว ๆ ไป จากรายงาน ผลการสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมออกกำลังกาย เล่นกีฬา และดูกีฬาของประชากรในประเทศไทย ไทยของการกีฬาแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2538 พบว่า ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ที่ เล่นกีฬาทั่วประเทศนิยมเล่นกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 32.6 และดูกีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 46.8 นับว่าเป็นอัตราที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกีฬาอื่น ๆ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2538)

ในประเทศไทยได้มีการเล่นกีฬาฟุตบอลตั้งแต่ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า อยู่หัวรัชกาลที่ 4 ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 พระองค์ เสด็จประพาสยุโรป 2 ครั้ง และได้เห็นความนิยมกีฬาในกลุ่มประเทศพัฒนาทั้งหลายทางยุโรป อีกทั้งพระองค์ทรงเห็นคุณค่าของกีฬาฟุตบอลจึงทรงสนับสนุน ทำให้ชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาว

ยุโรปซึ่งอยู่ในประเทศไทย ที่นิยมกีฬาฟุตบอลและนิยมเล่นกันอยู่ในราชกรีฑาสโมสร สมาคม วาส.เอ็ม.ซี.เอ. พวกมิชชันนารีและนักศึกษาที่เห็นคนไทยเล่นกีฬาฟุตบอล จึงได้เข้ามาร่วมใน การฝึกซ้อมและแข่งขันกัน ส่วนชาวต่างประเทศที่มีความถนัดและความชำนาญ ได้เสนอตัวเข้า ช่วยเหลือแนะนำ ฝึกฝนให้จนสามารถเล่นได้ดีและมีการแข่งขันกันบ่อย ๆ ทำให้ประชาชนที่เล่น และที่ชมเกิดความสนุกสนาน จนเป็นที่นิยมในเวลาต่อ ๆ มา (ฟอง เกิดแก้ว, 2520) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมศึกษาธิการ กระทรวงธรรมการ ในสมัยนั้นได้มีบทบาทในการพัฒนากีฬา ฟุตบอลนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดและดำเนินการแข่ง ขันกีฬาในสมัยนั้น (อุทธรณ์ ปิตุหัตถ์, 2517) หลังจากนั้นก็ได้มีการจัดการเรียนการสอนกีฬา ฟุตบอลขึ้นในโรงเรียน และมีการบรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอน โดยกระทรวงธรรมการ อีกทั้งก็ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลภายในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน ซึ่งในระยะแรกยัง ไม่มีระเบียบกติกาการแข่งขันมากนัก แต่ต่อมาก็ได้มีการจัดการแข่งขันที่มีระเบียบ กติกา ตาม อย่างสากลมากขึ้น ทั้งนี้ทางกรมศึกษาธิการได้มีวัตถุประสงค์ในการแข่งขัน เพื่อให้นักเรียนมี การพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ดังคำจารึกบนแถบผ้าแพรของโล่ฟุตบอล ว่า " วิสารโท จ สามัคคี ชันติ ชโม กิษิตโก " (ถนนวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร, 2538) นอกจากนี้ จะมีการเรียนการสอนและการจัดการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนแล้ว โรงเรียนทหารและหน่วยงาน ราชการต่าง ๆ นิสิต นักศึกษา ตลอดจนประชาชนก็นิยมเล่นกีฬาฟุตบอลเช่นเดียวกัน มีการจัด การแข่งขันกันจนเกิดการแข่งขันทันทีที่เรียกว่าเป็น "การแข่งขันกีฬาประจำปี" เกิดขึ้น (ฟอง เกิดแก้ว, 2520)

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 พระองค์ทรง โปรดปรานการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาด่าง ๆ เป็นประจำ โปรดให้ลูกบุตรและหนุ่มไทย เล่นฟุตบอลอย่างแพร่หลาย เพราะกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับดินฟ้าอากาศของไทย ทรง ก่อตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยขึ้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2459 เพื่อให้โอกาสทีม ฟุตบอลของกรมทหาร กรมในกระทรวงทบวงการทั้งปวงหรือบริษัทที่ทำการค้าขาย ได้มีโอกาส เข้ามาเป็นสมาชิกของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย มีการจัดพิมพ์หนังสือข้อบังคับลักษณะปกครองของ คณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย และหนังสือข้อบังคับการแข่งขันฟุตบอลถ้วยของคณะฟุตบอลแห่งประเทศไทย (กอง จดหมายเหตุนแห่งชาติ บ.8/3) ปรากฏว่ามีทีมฟุตบอลจำนวนมากเข้าเป็นสมาชิกและมีการขอตั้ง สโมสรฟุตบอลของหน่วยงานต่าง ๆ อีกมากมาย เช่น สโมสรกรมวัง สโมสรกรมทหารหลวง

รักษาพระองค์ สโมสรกรมราชหลวงรักษาพระองค์ สโมสรกรมทหารบก เป็นต้น อีกทั้งได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลสโมสรขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อชิงถ้วยรางวัล ซึ่งในสมัยนั้นเรียกด้วยการแข่งขันว่า ถ้วยทองนักรบ ถ้วยใหญ่ และถ้วยน้อย (ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร, 2538)

สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ดำเนินกิจการ รวมทั้งพัฒนาวิธีการจัดการแข่งขัน การตัดสิน ตลอดจนปรับปรุงกติกาการแข่งขันตามอย่างสากล อีกทั้งได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลแบบเดียวกับสมาคมฟุตบอลอังกฤษ คือมีการจัดการแข่งขันในระดับสโมสรเพื่อชิงถ้วยพระราชทานประเภท ก, ข, ค และ ง และยังจัดการแข่งขันประเภทอื่น ๆ อีก เช่น ฟุตบอลเยาวชน และสุภาพ ฟุตบอลอุดมศึกษา ฟุตบอลเอฟ.เอ.คัพ ฟุตบอลควีนส์คัพ ฟุตบอลคิงส์คัพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้จัดการแข่งขันฟุตบอลในระดับนานาชาติ และได้ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันกับชาติอื่น ๆ อีกมากมายจนถึงปัจจุบัน เช่น การแข่งขันฟุตบอลเยาวชนระหว่างประเทศแห่งเอเชีย การแข่งขันฟุตบอลในกีฬาเอเชียนเกมส์ การแข่งขันฟุตบอลในกีฬาโอลิมปิก การแข่งขันฟุตบอลฉลองเอกราชของประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย เป็นต้น (ประทีป สุทธิสง่า, 2538)

พ.ศ. 2477 หลังจากสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลงได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลระหว่างสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยขึ้นเป็นครั้งแรก โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นการสนับสนุนการกีฬาฟุตบอลให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้นในหมู่นิสิตนักศึกษา และในปัจจุบันก็ยังมีจัดการแข่งขันทุกปี (ยกเว้นปีที่มีความจำเป็นต้องงดการแข่งขัน) มีประชาชนทั่วไปให้ความสนใจต่อการแข่งขันมาก และการแข่งขันทุกครั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขันจะนำเงินรายได้ไปช่วยการกุศล ต่อมาภายหลังมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีความตั้งใจจะจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยภายในประเทศขึ้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยทุกปีจนถึงปัจจุบัน (ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร, 2538) สำหรับการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยหรือการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีความมุ่งหมายเพื่อเพิ่มพูนความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัย และสุขภาพพลานามัยของนิสิตนักศึกษาเป็นสำคัญ (จวินทร์ ชานีรัตน์, 2518) ซึ่งจุดเริ่มต้นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยนั้น มาจากการแข่งขันกีฬาเพื่อประเพณีเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเพียงจำนวนหนึ่ง ต่อมาได้ขยายขอบเขตของการแข่งขันมากขึ้น จำนวนผู้เข้าร่วมแข่งขันและทั้งชนิดกีฬาก็เพิ่มขึ้น ซึ่งการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ลีสแห่งประเทศไทย จัดว่าเป็นการแข่งขันกีฬาระดับชาติได้รายการหนึ่ง (ผู้รู้ ภมรประวัตติ, 2535)

นอกจากการจัดการแข่งขันฟุตบอลของทางสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ แล้ว องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย) ร่วมกับ จังหวัดต่าง ๆ สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้มีการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัด และระหว่างภาคหรือเขตขึ้น ทำให้ประชาชนในต่างจังหวัดได้มีการแข่งขัน และพัฒนาการกีฬาในประเทศ เพื่อเป็นตัวแทนทีมชาติสืบต่อไป ซึ่งก็ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลในกีฬาเขต (ปัจจุบันเรียกกีฬาแห่งชาติ) ด้วย (ทอง วิสุทธารมภ์, 2510) นอกจากการจัดการแข่งขันฟุตบอลเขตในระดับประชาชนแล้ว ในปี พ.ศ. 2528 การกีฬาแห่งประเทศไทยก็ได้จัดการแข่งขันกีฬาสำหรับเยาวชนทั่วประเทศด้วย ซึ่งมีกีฬาหลายประเภทรวมทั้งกีฬาฟุตบอลด้วย นับได้ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนในประเทศไทย ได้มีการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น และเป็นการพัฒนาฝีมือให้ดียิ่งขึ้น (เสนอ ไชยองค์, 2525)

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาความสามารถทางการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังที่เห็นได้จากผลการแข่งขันที่สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ ได้ส่งทีมฟุตบอลเข้าแข่งขันในรายการต่าง ๆ ในระยะหลัง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบคัดเลือกโซนเอเชีย หรือการแข่งขันฟุตบอลเอเชียนเกมส์ เป็นต้น ทีมฟุตบอลทีมชาติไทยไม่เคยได้ผ่านเข้าไปเล่นในรอบสุดท้าย ยกเว้นแต่การแข่งขันในระดับเอเชียนเกมส์ตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ฟุตบอลซีเกมส์เท่านั้น (วีรศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา, 2526) ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 คณะรัฐมนตรีได้ประกาศใช้แผนพัฒนากีฬาชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) ซึ่งได้จัดทำโดย การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงกลาโหม โดยหวังจะพัฒนาการกีฬาในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย 6 แผนหลัก ที่มุ่งจะพัฒนาการกีฬาของประเทศอย่างเป็นระบบดังนี้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2533)

1. แผนพัฒนากีฬารากฐานขั้นพื้นฐาน
2. แผนพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ
3. แผนพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน

4. แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬา
5. แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนากีฬา
6. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพ

จากแนวทางพัฒนาการกีฬาดังกล่าว สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ มีความประสงค์ที่จะพัฒนาการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับชาติอื่น ๆ โดยได้พยายามจะผลักดันหรือพัฒนาการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยไปสู่กีฬาอาชีพชั้น ลักษณะในการจัดฟุตบอลอาชีพในที่นี้ก็คือการสร้างงานหรือสร้างอาชีพขึ้นมา อาชีพนี้ก็คืออาชีพการเล่นฟุตบอล เพราะฉะนั้นการจัดฟุตบอลอาชีพก็จะทำให้การกีฬาฟุตบอลมีมาตรฐานการเล่นที่สูงขึ้น เพราะว่า นักฟุตบอลอาชีพจะมีการเล่นที่มีมาตรฐานสูงขึ้นตามอัตโนมัติ ถ้าหากการเล่นไม่เป็นลักษณะอาชีพ คือไม่มีสิ่งตอบแทนแล้ว การทุ่มเทต่าง ๆ ให้กับการเล่น ก็คงจะไม่มากเท่าที่ควรเพราะไม่มีสิ่งจูงใจ (วรวิทย์ มะกุดดี, 2534) นอกจากนี้ กีฬาฟุตบอลอาชีพมีส่วนในการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับวงการฟุตบอลสมัครเล่นเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะฟุตบอลอาชีพมีการเล่นที่สวยงามและชัดเจนหมายถึงรายได้ของสโมสรและนักกีฬาที่ดีขึ้น ดังนั้นผู้เล่น ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และสโมสร จะต้องร่วมมือกันอย่างเต็มที่ จึงทำให้มาตรฐานการเล่นฟุตบอลดีขึ้นอย่างรวดเร็ว และผลของการพัฒนานี้ทำให้ผู้ที่ชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักฟุตบอลสมัครเล่น ได้มีโอกาสเห็นการเล่นของผู้เล่นและทีมที่ดี ๆ อยู่เสมอ อีกทั้งได้รับความรู้และประสบการณ์มากขึ้นตามไปด้วย (นิพนธ์ กิติกุล, 2525)

พ.ศ. 2534 นับเป็นก้าวสำคัญที่ทางสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ พยายามจัดกีฬาฟุตบอลอาชีพขึ้นเป็นครั้งแรก โดยการจัดการแข่งขันฟุตบอลครั้งนี้ มีลักษณะที่เรียกว่าเป็น "กึ่งอาชีพ" ก่อนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสู่ฟุตบอลอาชีพต่อไป และได้เรียกการแข่งขันว่า "ไทยแลนด์เซมิโพรลีก" ซึ่งการแข่งขันรายการนี้ นักฟุตบอลแต่ละทีมจะต้องจดทะเบียนเป็นนักฟุตบอลอาชีพกับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ ทีมละ 3 คน อีกทั้งสามารถนำนักฟุตบอลชาวต่างชาติมาร่วมทีมด้วยได้ มีเงินรางวัลให้กับทีมฟุตบอลที่ชนะเลิศในแต่ละนัดถึงประมาณ 100,000 บาท และทีมแพ้ 50,000 บาท เพื่อให้ นักฟุตบอลเล่นกันให้สมกับฟุตบอลอาชีพจริง (ประโศก สุทธิสง่า, 2538) ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 ทางสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ ได้จัดการแข่งขันฟุตบอลกึ่งอาชีพขึ้นอีกครั้ง แต่อย่างไรก็ตามการจัดการแข่งขันฟุตบอลกึ่งอาชีพในประเทศไทยก็ยังไม่ยังประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ประชาชนยังไม่ให้ความสนใจ ในปี พ.ศ. 2539 นับเป็นก้าวสำคัญที่สมาคมฟุตบอล ฯ ร่วมกับภาคเอกชนได้จัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพขึ้นอีกครั้ง โดย

เรียกโครงการแข่งขันครั้งนี้ว่า "การแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก พ.ศ. 2539" หรือการแข่งขันฟุตบอลอาชีพของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ คือ (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย, 2539)

1. เพื่อพัฒนาและยกระดับสโมสร ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในประเทศไทย ให้ขึ้นสู่ระดับฟุตบอลลีก
2. เพื่อพัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขันฟุตบอลของประเทศไทย ให้สามารถเทียบเคียงนานาชาติระดับโลกได้
3. เพื่อสร้างความรักชาติของผู้ชมและผู้สนับสนุนกีฬาฟุตบอลให้มีความรักและนิยมมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อสร้างโอกาสให้นักฟุตบอลได้มีการแข่งขันมากขึ้น ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะของนักฟุตบอล

ในการแข่งขันครั้งนี้ มีทีมสมาชิกสโมสรภายในประเทศไทยร่วมการแข่งขัน จำนวน 18 สโมสร ได้แก่ สโมสรทหารอากาศ สโมสรสมาชิกตลาดหลักทรัพย์ สโมสรสินธนา สโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทย สโมสรโอสถสภา สิงห์เทโร-ศาสนะเอเฟซี สโมสรธนาคารกรุงเทพ สโมสรองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ราชนาวิสโมสร สโมสรธนาคารกรุงเทพพาณิชย์ การ สโมสรชุมชนราชประชา สโมสรตำรวจ สโมสรธนาคารกสิกรไทย สโมสรฟุตบอลราชวิถี (อัลฟาเทค) สโมสรทหารบก สโมสรธนาคารกรุงไทย สโมสรพนักงานอาสูบ และสิงห์ตำรวจไทยสโมสร แข่งขันกันแบบเหย้าและเยือน พบกันหมด และเก็บคะแนนสะสม การคิดคะแนนชนะ 3 คะแนน เสมอ 1 คะแนน และแพ้ไม่มีคะแนน เมื่อแข่งขันครบแล้ว ทีมที่ได้คะแนนสะสมมากที่สุด 4 อันดับ จะต้องมาแข่งขันกันใหม่ในรอบรองชนะเลิศ (เพลย์ออฟ) และแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศเพื่อหาทีมที่ชนะเลิศอย่างแท้จริง ผลการแข่งขันทีมชนะเลิศจะได้รับเงินรางวัล 2,000,000 บาท ทีมรองชนะเลิศ จะได้รับเงินรางวัล 1,000,000 บาท นอกจากนี้ทางสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ ได้ให้เงินสนับสนุนทีมที่เข้าแข่งขันทีมละ 200,000 บาท และได้แบ่งรายได้จากการเก็บค่าผ่านประตู ให้กับทีมที่ลงแข่งขันทุกทีมในสนามนั้นด้วย (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ, 2539)

จากความเป็นมาของการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยได้มีการพัฒนากีฬาฟุตบอลจนสู่กีฬาอาชีพ ทั้งนี้เพื่อที่จะยกระดับมาตรฐานการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติ แต่อย่างไรก็ตามในการจัดและดำ

เนนการแข่งชันก็ต้องประสบกับปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ที่มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ เช่น ในทวีปยุโรปและอเมริกาใต้ ได้แก่ อังกฤษ เยอรมันตะวันตก อิตาลี สเปนและฝรั่งเศส หรือแม้แต่ทวีปเอเชีย ได้แก่ เกาหลีใต้ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เป็นต้น ต่างก็ประสบกับปัญหาในการพัฒนาฟุตบอลอาชีพในประเทศของตนด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ว่าจะทางด้านบุคลากร สนามกีฬา การสนับสนุน การให้ความสนใจของประชาชน งบประมาณ ในการดำเนินการ สวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาประวัติและความเป็นมาของการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันว่ามีลักษณะและความเป็นมาอย่างไร จึงได้มีการพัฒนาสู่กีฬาอาชีพ พร้อมทั้งผู้วิจัยได้ศึกษาถึงสภาพและปัญหาด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก พ.ศ. 2539 ที่อาจจะเป็นปัญหาและอุปสรรคในการที่จะพัฒนากีฬาฟุตบอลกีฬาอาชีพในประเทศไทย เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยให้ประสบผลสำเร็จและคืบคลานสืบต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติและความเป็นมาของการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก พ.ศ. 2539

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์และเชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งเป็น 2

ส่วน คือ

1. การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ เป็นการศึกษาประวัติและความเป็นมาของการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยราชการต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเห็นว่ามีส่วนสำคัญในการพัฒนาการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย โดยผู้วิจัยจะได้นำเสนอเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการจัดและดำเนินการ เช่น รูปแบบการจัดการแข่งขัน อุปกรณ์ สถานที่ บุคลากร งบประมาณ รางวัล และผลการแข่งขัน เป็นต้น ยกเว้นบางรายการที่ผู้วิจัยไม่

สามารถหาข้อมูลอ้างอิงได้ ในส่วนของเอกสารซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้า นั้น ได้แก่ วิทยานิพนธ์ หนังสือประวัติศาสตร์ วารสาร เอกสารทางราชการต่าง ๆ เช่น บันทึก ระเบียบคำสั่งของทางราชการ จดหมายเหตุด และอื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งเอกสารบางอย่างไม่สามารถหาจากต้นฉบับได้ จำเป็นต้องอ้างอิงจากเอกสารอันดับรอง

2. การวิจัยเชิงสำรวจได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไทยแลนด์ลีก พ.ศ.2539 เกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 วัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน
- 2.2 สภาพและปัญหาด้านการจัดดำเนินการแข่งขัน
- 2.3 สภาพและปัญหาด้านสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการแข่งขันและฝึกซ้อม
- 2.4 สภาพและปัญหาด้านบุคลากร
- 2.5 สภาพและปัญหาด้านงบประมาณ และสวัสดิการ
- 2.6 ข้อเสนอแนะในการจัดและดำเนินการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กีฬาฟุตบอล หมายถึง กีฬาที่มีการนำลูกบอลไปยิงประตูฝ่ายตรงข้าม โดยใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย ยกเว้นมือ มีกฎ กติกา โดยแบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 ฝ่าย ๆ ละ 11 คน

กีฬาอาชีพ หมายถึง กีฬาที่ผู้เล่นมีเจตนาที่จะเล่นเพื่อหารายได้มาเลี้ยงชีพไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

สภาพ หมายถึง สภาวะ สิ่งที่เป็นอยู่หรือมีอยู่ในขณะนั้น

ปัญหา หมายถึง อุปสรรค หรือข้อขัดขวางที่เกิดขึ้นที่ทำให้ไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมาย

การแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก หมายถึง การจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย พ.ศ.2539 ซึ่งจัดและดำเนินการโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ฯ ร่วมกับภาคเอกชน เรียกชื่อการแข่งขันว่า "การแข่งขันฟุตบอล จอห์นนี่ วอล์กเกอร์ ไทยแลนด์ลีก พ.ศ. 2539 "

คณะกรรมการจัดการแข่งขัน หมายถึง คณะกรรมการสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย-
ไทย ๔ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ๔ พ.ศ.2539 ให้จัดและดำเนินการ
การแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก พ.ศ.2539

ผู้จัดการทีม หมายถึง ผู้ดูแล ควบคุมและให้การสนับสนุนสโมสรต่าง ๆ ที่เข้าร่วม
การแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก พ.ศ.2539

ผู้ฝึกสอน หมายถึง หัวหน้าผู้ฝึกสอนหรือผู้ฝึกสอนที่มีความสำคัญอันดับรองของสโมสร
ต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนนักฟุตบอลสโมสรต่าง ๆ ที่ร่วมในการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก
พ.ศ.2539

นักกีฬาฟุตบอล หมายถึง นักกีฬาฟุตบอลที่ร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก
พ.ศ.2539

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับประวัติ และความเป็นมาของการจัดและดำเนินการแข่งขัน
กีฬาฟุตบอลในประเทศไทย
2. ทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาในการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพใน
ประเทศไทย
3. ทำให้ทราบข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการพัฒนากีฬาฟุตบอลอาชีพของ
ประเทศไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย